

Streszczenie. Katecheza XII. Ks. Tadeusz Borutka. Najświętsza Maryja Panna wzorem ucznia i misjonarza.

Najświętsza Maryja Panna od samego początku należy do wspólnoty Kościoła, choć nie posiadała żadnych święceń i nie pełniła też żadnych urzędów. Jeśli Maryję nazywamy doskonałą uczennicą Pana, to potwierdzenie tej prawdy znajdujemy w Jej wierze, postępowaniu, po prostu w Jej codzienności. Ona jest błogosławiona, bo żyje Słowem, przyjmuje to, co Bóg do Niej mówi, z radością i otwartością serca i wypełnia wszystko, co słyszy od Niego w konkretnych sytuacjach swojego życia. Maryja swoją postawą chce nam, ludziom wierzącym, pokazać, a jednocześnie nauczyć nas odważnego wchodzenia w przestrzeń zaufania Panu Bogu. Naśladując prosty i zwyczajny sposób życia Maryi, możemy wejść do Jej szkoły, być uczniami i uczennicami Boga – właśnie tak jak Ona.

Maryja jest wzorem wiary w Boga. W swojej wierze jest konsekwentna i nieugięta wobec trudności i niepowodzeń. Mimo dramatu Kalwarii, jej wiara pozostaje niewzruszona. Maryja dzielnie staje pod krzyżem. Całe życie Maryi, cała Jej droga, jest stałym postępowaniem w wierze za Chrystusem. Jak uczy Sobór Watykański II, przez tę swoją wiarę przoduje Ona całemu Ludowi Bożemu. Maryja jawi się zatem jako wzór wiary w Jezusa, która nie cofa się przed żadną przeszkodą. Staje się więc wzorem do naśladowania dla wszystkich ludzi wierzących, którzy pragną postępować wedle Bożego planu zbawienia.

Maryja jest wzorem człowieczeństwa. W Maryi ukazuje się nowa postawa człowieka wobec Boga Stwórcy i Zbawiciela, postawa dziecka wobec Ojca. Maryja jest również wzorem dla kobiet. Jest bliska wszystkim kobietom, jest kobietą z krwi i kości, spełniającą się w swym człowieczeństwie jako „pełna łaski”, a nie jakąś daleką, wyidealizowaną postacią. Kobieta, która w wierze podejmuje najistotniejsze decyzje i czynnie uczestniczy w najważniejszych wydarzeniach dotyczących zbawienia świata – we wcieleniu, pod krzyżem, podczas zesłania Ducha Świętego. Kobieta samodzielną, nietracącą siły i nadziei, mimo ubóstwa, wygnania, cierpień, których doświadczyła, zwłaszcza śmierci Syna.

Całe Jej życie było służbą Tajemnicy Odkupienia. Papież Paweł VI nazwał Maryję „Pierwszą Chrześcijanką”, bo Ona uczy przykładem swego życia, co znaczy być chrześcijaninem, jak należy słuchać Słowa Bożego, jak być

otwartym na Ducha Świętego, jak nieść krzyż, jak być wiernym Panu Bogu do końca.

Maryja ze względu na swoją głęboką wiarę staje się wzorem życia dla wszystkich ludzi Kościoła. Jej „tak” nie było wydarzeniem prywatnym, lecz dotyczyło całej ludzkości. Wśród zwyczajnych ludzi Maryja spełniła jeden z najbardziej decydujących aktów w całej historii zbawienia. Jej życie jest doskonałym przykładem dla realizacji posłannictwa ludzi świeckich w Kościele i w świecie. Jej praca i milczenie, Jej akceptacja zasad życia religijnego swego narodu, codzienna praca w Nazarecie, Jej usunięcie się z publicznej działalności Jezusa, trwanie pod krzyżem, postawa i zaangażowanie we wspólnocie wieczernikowej pozostają wskazówkami dla apostołów świeckich.

Maryja jest również wzorem dla misjonarza. Można uznać Maryję za pierwszą ewangelizatorkę, która niesie Jezusa innym i prowadzi innych do Niego. Na mocy chrztu świętego wszyscy ochrzczeni są uczniami-misjonarzami. Postępowanie Maryi ukazuje istotę powołania misjonarzy. Podobnie jak Maryja, niosą oni Chrystusa tym, którzy Go nie znają. Każdy chrześcijanin, niezależnie od tego, jaką funkcję odgrywa w Kościele i społeczeństwie, otrzymał powołanie misyjne, to znaczy Chrystus uczynił go swoim uczniem-misjonarzem. Jako ludzie wierzący mamy być misjonarzami, a więc mamy dzielić się naszym doświadczeniem wiary z tymi, którzy nie znają Chrystusa. Misjonarz to ten, kto nie zatrzymuje wiary dla siebie, ale pragnie, aby i inni poznawali Boga oraz cieszyli się Jego bliskością.